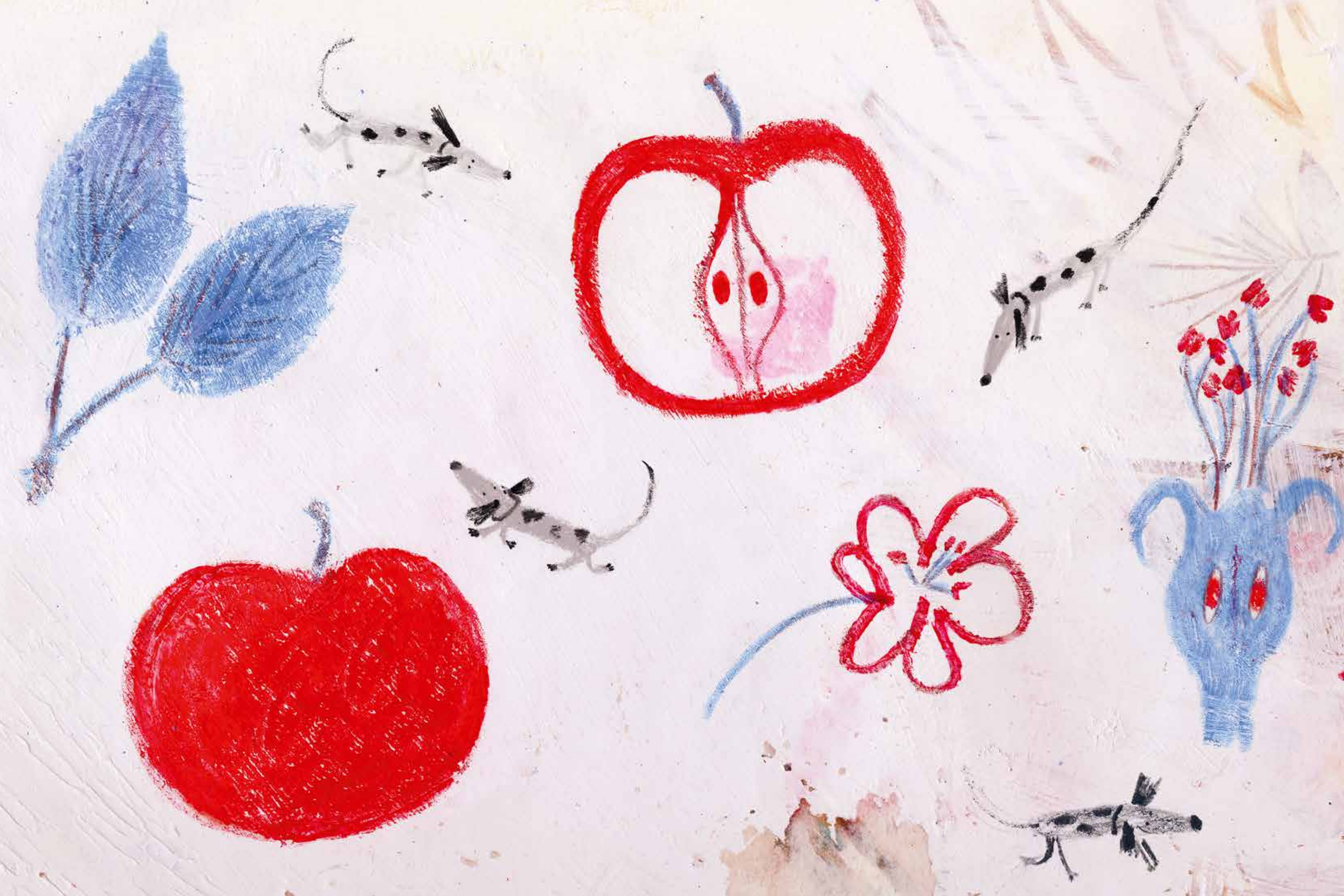
The book cover features a whimsical illustration of two stylized trees. The tree on the left has a white trunk and a white, polka-dotted canopy with large red dots. The tree on the right has a white trunk and a white, feathery canopy with smaller red dots. A small, round, pinkish-brown creature with a long, thin, orange beak is perched on a branch of the left tree. The background is a deep blue with a subtle pattern of small white dots. The title 'Яблуня і магнолія' is written in a colorful, playful font in the center. At the bottom, the authors' names are listed in a red font.

Яблуня і магнолія

Яблуня і Магнолія

Примітка авторки
Дерева справді допомагають одне одному. Вони обмінюються
поживними речовинами — через мережу грибів у ґрунті.
Вони надсилають попереджувальні сигнали про зміни
в довкіллі — через ту ж мережу. А ще вони випускають
в повітря газ, щоб застерегти сусідів про напад звірів
чи комах. Науковці лише починають розуміти, як саме
дерева спілкуються та підтримують одне одного.

Анні — з вічною вдячністю
за глибоке коріння нашої
дружби. — Л. Г.

Бабусі, яка дарувала мені
безмір любові. — П. М.

Лора Гель і Патрісія Метол. ЯБЛУНЯ І МАГНОЛІЯ /
Пер. з англійської Юлії Шекет. — К.: ДУХ І ЛІТЕРА, 2024. — 40 с., з іл.

Переклала з англійської: Юлія Шекет
Редакторка: Євгенія Канищева
Макет української книжки: Світлана Невдащенко

Всі права захищені. Жодна частина цього видання не може бути відтворена,
збережена в пошуковій системі або передана в будь-якій формі чи будь-яким
способом — електронним, механічним, фотокопіюванням, записом чи іншим
способом — без попереднього письмового дозволу видавця.
Усі авторські права, логотипи та торгові марки є власністю відповідних власників.

All rights reserved. No part of this edition may be reproduced, stored in a retrieval system,
or transmitted in any form or by any means — electronic, mechanical, photocopying,
recording, or otherwise — without the prior written permission of the publisher.
All copyrights, logos, and trademarks are the property of their respective owners.

Опубліковано у 2022 році видавництвом Walker Books Ltd.

First published in 2022 by Walker Books Ltd.

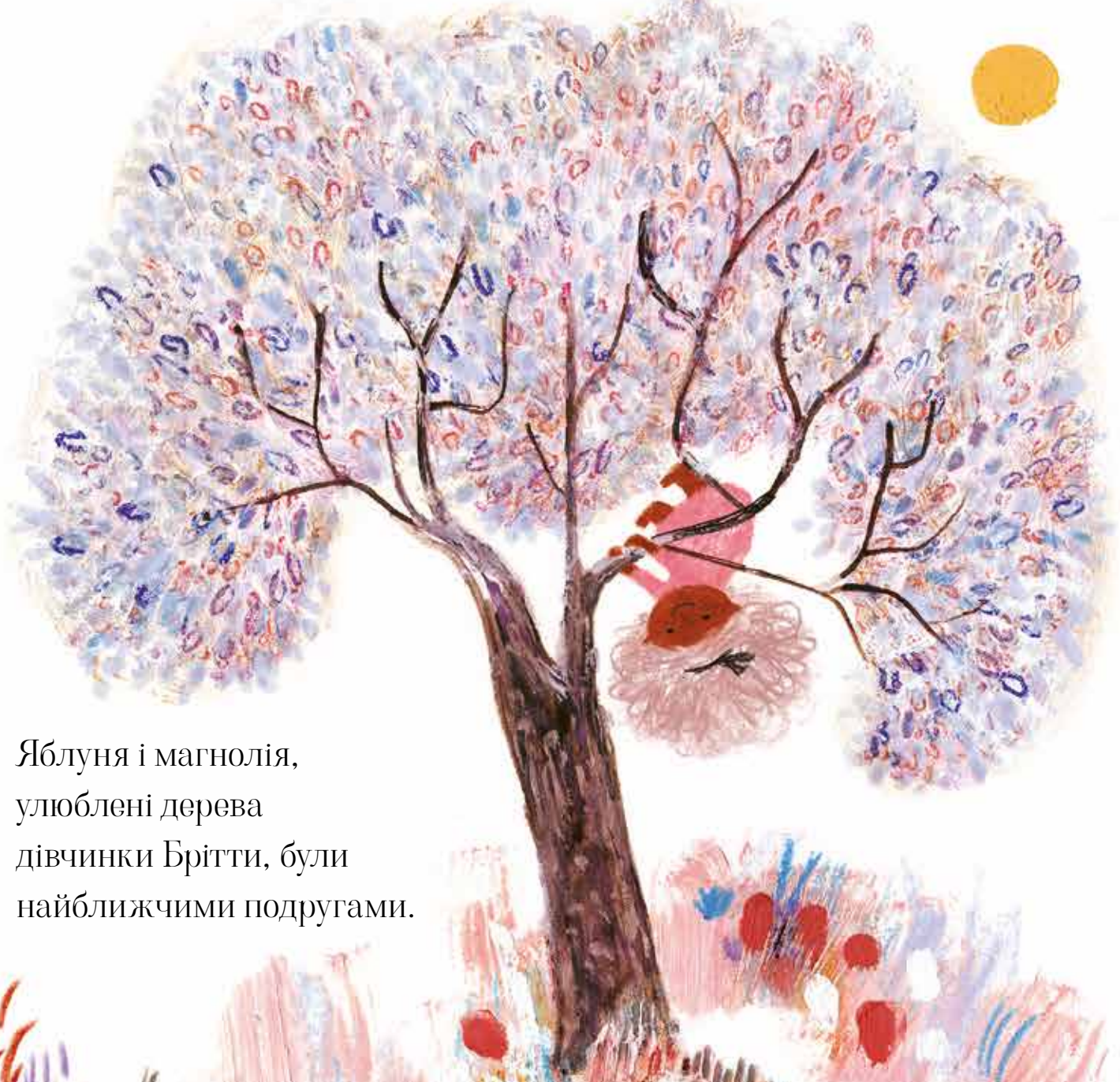
Авторські права на текст © 2022 Лора Гель
Авторські права на ілюстрації © 2022 Патрісія Метол
Опубліковано за домовленістю з Walker Books Limited, Лондон SE11 5HJ
© ДУХ І ЛІТЕРА, 2024

Text copyright © 2022 Laura Gehl
Illustrations copyright © 2022 Patricia Metola
Published by arrangement with Walker Books Limited, London SE11 5HJ
© DUKH & LITERA, 2024

Наклад 2000 прим.
Printed in Latvia

Лора Гель і Патрісія Метол

Яблуня і магнолія,
улюблені дерева
дівчинки Брітти, були
найближчими подругами.

Брігта не змогла би пояснити,
звідки вона така певна в їхній
дружбі, і взагалі — як це два
дерева потоваришували?
Але десь у глибині душі
відчувала: так воно і є.

Щодня Брітта навідувалася
до цих подружок.

Бачила, як Яблуня тішить
Магнолію подарунками.

Бачила, як Магнолія
махає Яблуні.

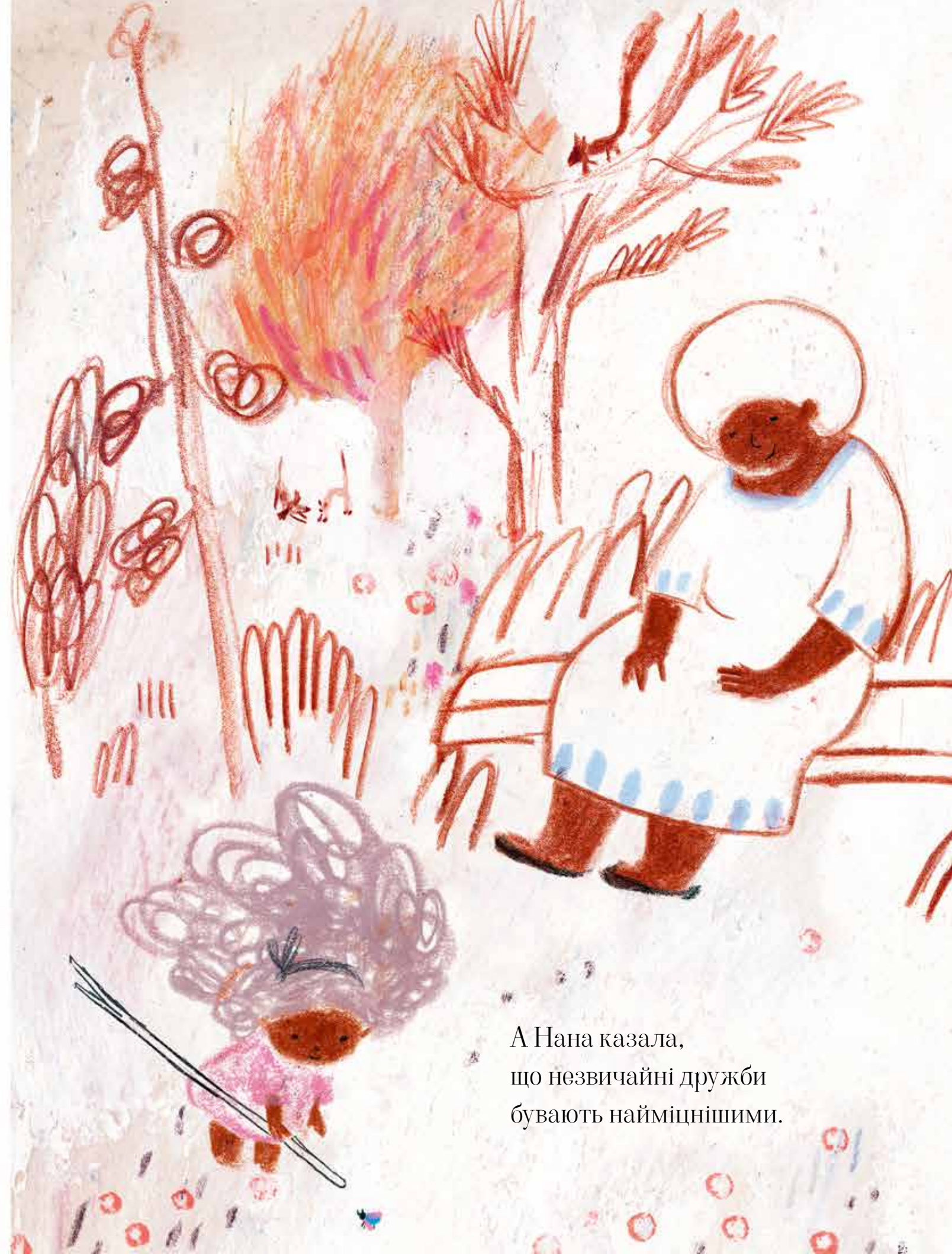
Брітта танцювала,
а деревця
погойдувалися в такт
під ясними зорями.

Тато казав (чемно), що, на
його думку, дерева навряд
чи вміють дружити.

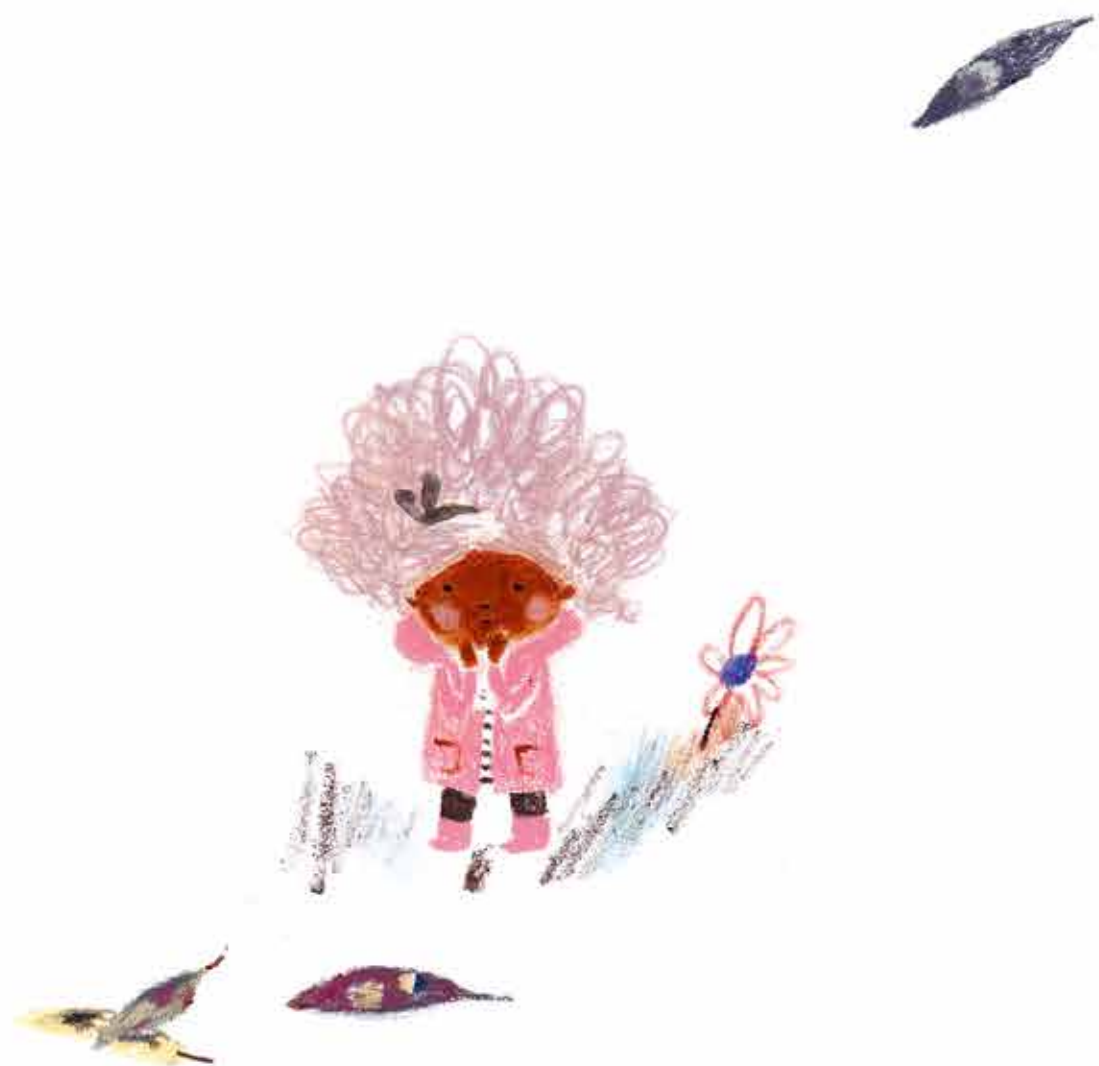

Бронвін казав (не аж так чемно),
що дерева дружити
не вміють — от взагалі,
абсолютно ніяк.

А Нана казала,
що незвичайні дружби
бувають найміцнішими.

Аж ось раптом одного дня гілки в Магнолії похилилися.
Кора посіріла, вкрилася плямами.
Листя, замість пожовтіти, стало брунатним.

Тато сказав (чемно), що, на його думку, Магнолія навряд чи переживе зиму.

Бронвін сказав (не аж так чемно), що Магнолії вже не вижити — от взагалі, абсолютно ніяк.

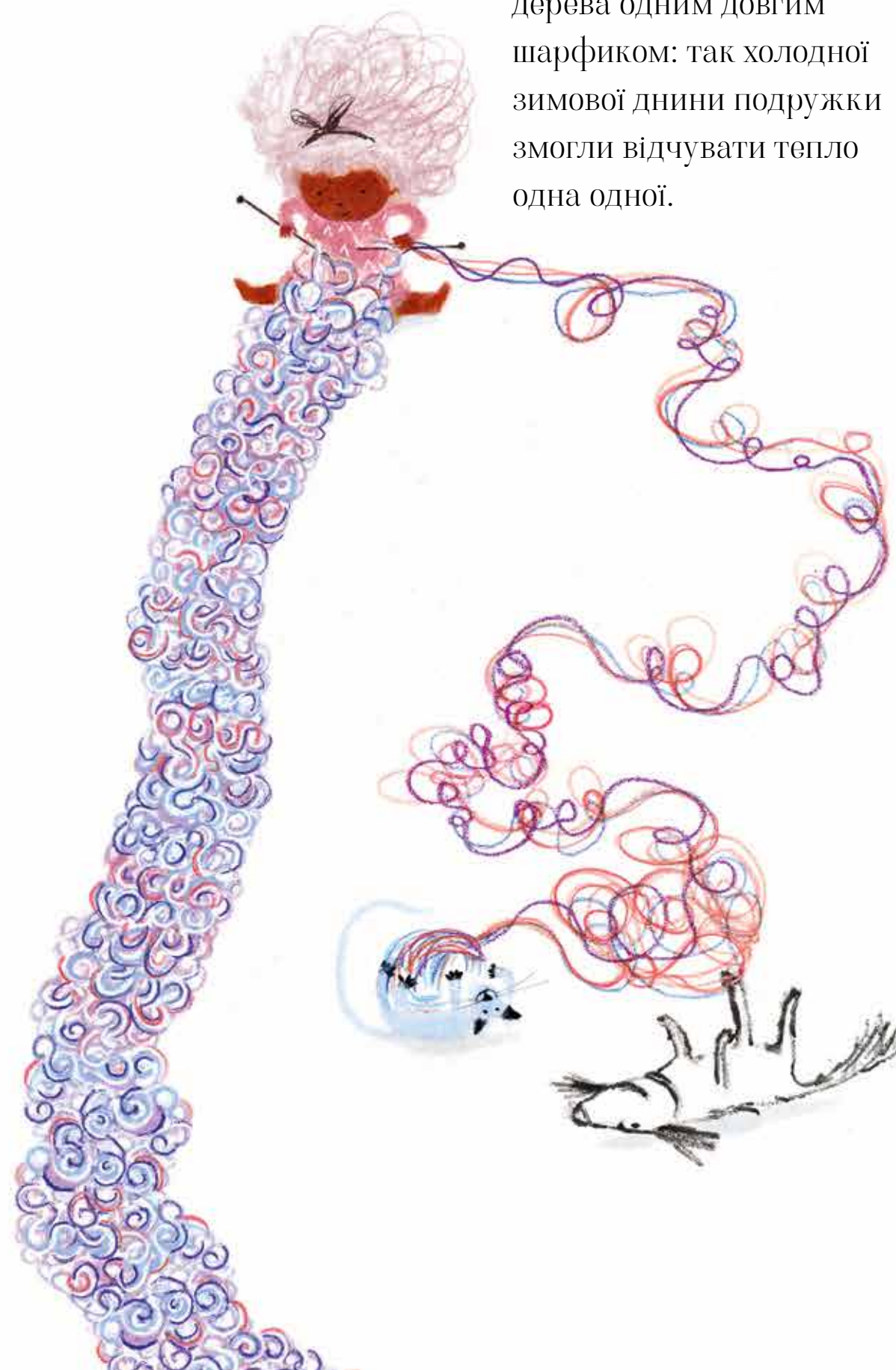
А Нана запитала:
Брітто, ти ж
придумала, як
допомогти Магнолії?

І Брітта
таки
придумала.

Вона зв'язала стрічкою два паперових
стаканчики: тепер Яблуні стало чути
зітхання Магнолії, а Магнолії —
солодкі наспіви Яблуні.

А ще Брітта огорнула обидва
дерева одним довгим
шарфіком: так холодної
зимової днини подружки
змогли відчувати тепло
одна одної.

Вона натягнула між Магнолією
та Яблунею гірлянду, щоб вони
бачили одна одну навіть
у безмісячні ночі.

Якось уранці Брітта поглянула на ослаблу мотузочку, обвислий шарфик і пониклі ліхтарики. Це їй тільки здається — чи справді деревця стали якось ближчі одне до одного?

Брітта виміряла відстань між
Магнолією та Яблунею.

І щоранку стала міряти її наново.

А Нана допомогла Брітті скласти таблицю.

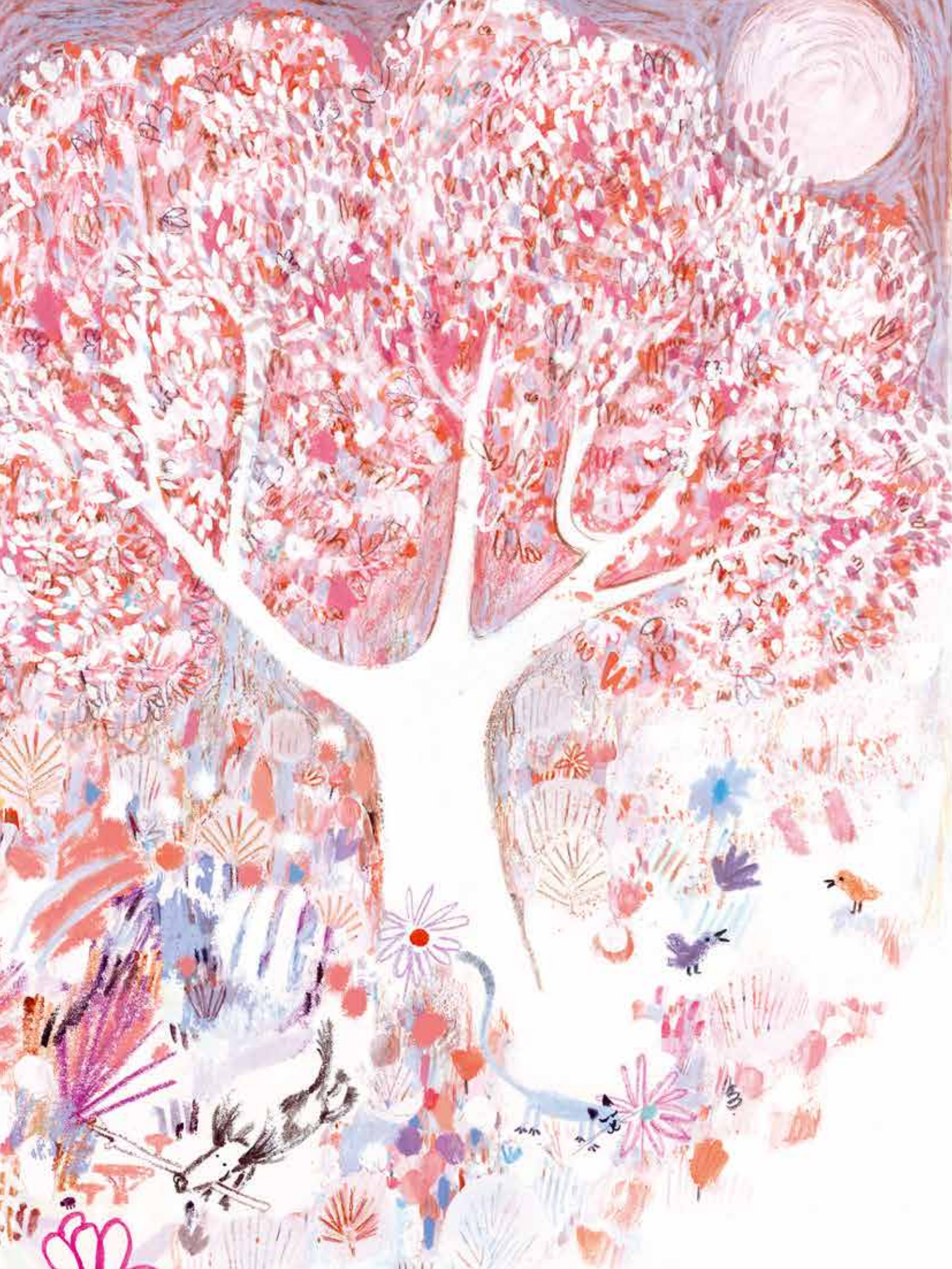
Відстань точно меншала.

І Брітта відчула, як глибоко в душі проростає зернятко надії.

Тато сказав (чемно), що, на його думку, дерева не здатні рости назустріч одне одному.

Бронвін сказав (не аж так чемно), що не можуть дерева зближуватися — от взагалі, абсолютно ніяк.

Навесні дрібні рожеві квіточки Яблуні розпустилися
саме вчасно.

А квіти Магнолії... ні.

Але щодня Брітта бачила, як відстань дедалі меншас,
і її надія щоразу міцнішала.

Коли випнулася перша квітка Магнолії,
розквітла і Бріттина надія.

А коли нарешті
розпустилися сотні
рожевих магнолієвих
квітів, Брітта зробила
обом деревам
рожеве намисто, щоб
відсвяткувати таку
радість.

Тато сказав (чемно), що, на його думку, Яблуня не допомагала Магнолії пережити зиму.

Бронвін сказав (не аж так чемно), що Яблуня зовсім не допомагала Магнолії пережити зиму — от взагалі, абсолютно ніяк.

А Нана сказала, що
незвичайні дружки
бувають найміцнішими.

Ідесь у глыбіні
душі Брытга
пераконалася:
так воно і ё.

Друже,

чи щастило тобі колись бавити час серед дерев? Чи бувало так, що близькість до дерев тишила тебе й заспокоювала? Науковці дізналися, що дерева здатні поліпшити стан людини і вміють звеселити тих, кому сумно. Щодо мене це чиста правда. Я живу біля лісу і намагаюся щодня туди навідуватися (навіть якщо надворі дощ чи сніг!).

Свято Ту бі-Шват — це Новий рік дерев. Святкуючи його, євреї часто пригощаються плодами: оливками, інжиром, гранатами. Багато хто вважає, що Ту бі-Шват — день нагадування про те, як важливо дбати про нашу планету.

Як Яблуня в цій історії приносить Магнолії дарунки (яблука, звісно ж!), так і всі дерева мають що подарувати людям: тінь, кисень для дихання, а ще чимало різних фруктів і горіхів. Шоколад теж, можна сказати, росте на дереві!

На Ту бі-Шват ми можемо поміркувати, як віддячити деревам за таку щедрість. Можна саджати нові дерева, або прибирати сміття, або ж не марнувати папір, який теж дістається нам завдяки деревам. (Наприклад, варто малювати на обох боках аркуша, а ще можна робити колажі зі старих журналів.)

Дерева не розмовляють уголос, бо не мають ротів, але вони надсилають одне одному звістки — через повітря або через ґрунт. Якщо Яблуня і Магнолія справді б уміли говорити, я певна, вони сказали б на Ту бі-Шват тобі й твоїм близьким: «Хаг Самеах!» («Веселого свята!»).

З дружнім вітанням,
шанувальниця дерев Лора Гель

Лора Гель — авторка понад тридцяти популярних ілюстрованих книжок, книжок-картонок для найменших і книжок для раннього читання. Серед її творів — «Велетенські труси», серія «Ціп-Ціп і яйце», «Мені подарували курча на день народження» та «Дивні звірі». Лора живе в Меріленді (США) з чоловіком, чотирма дітьми і чималим запасом чорного шоколаду. Шукайте її онлайн на сайті lauragehl.com і в інстаграмі під ніком [@AuthorLauraGehl](https://www.instagram.com/AuthorLauraGehl).

Про «Яблуню і магнолію» Лора каже: «Дерева дають людям та іншим тваринам стільки всього: і кисень, і затінок, і плоди, але особисто для мене найцінніший подарунок від дерев — відчуття спокою, яке мене сповнює поруч із ними. Мене тішить, що дерева щедрі на дарунки одне одному, а також нам, і саме тому я написала цю книжку».

Патрісія Метола — ілюстраторка з Мадриду (Іспанія). Здобувши освіту за спеціальністю «графічний дизайн», вона кілька років працювала арт-директоркою, відтак перейшла до роботи над власними ілюстраціями.

Відтоді вона проілюструвала понад двадцять книжок, а її роботи виставляли в Музеї ABC у Мадриді, у Мадридській національній бібліотеці, у Художньому музеї Ітабаші в Японії. Знайдіть її на сайті patriciametola.blogspot.com.es та в інстаграмі під ніком [@patriciametola](https://www.instagram.com/patriciametola).

Про «Яблуню і магнолію» Патрісія каже: «Ця чудова історія пов'язана для мене з дитинством у селі в бабусі. Я й нині обожаю рослини. Шарфики їм не плету, але плекаю їх і розмовляю з ними».